

Certificeret ABC Practitioner Tuija Petersson Brander

Det var i 1998 da jeg begyndte på Romfartuna Skole, nærmere bestemt til indvielsen fordi skolen var blevet om bygget og renoveret. Min første kontakt med at reflektere blev et lille chok, hvis jeg nu skal bruge et stærkt ord. Jeg tænkte over hvorfor man tager konflikter op på vores møder. For mig føltes det ligesom at opsøge konflikterne. Derefter kom jeg med til Danmark og det blev både lærerigt og sjovt. Refleksion er jo en ferskvare som man skal forvalte og holde i live. At lytte er en meget vigtig del og derefter virkelig at lytte aktivt til hinanden det gør vi altid. Den tanke kom, da jeg var på uddannelsen i Ramnäs. Det var en oplysende rejse for mig. Jeg synes jeg er blevet god til at lytte til den som snakker, men hvordan kobler jeg spejling til og hvordan stiller jeg disse vigtige spørgsmål, som gør at personen kan gå videre med sine tanker. Ja, det er en interessant proces og noget at arbejde videre med.

Hvordan arbejder jeg selv med refleksion?

Jeg har en klar og tydelig erindring fra en refleksion jeg havde med børnene. Der var frikvarter og drengene var i fuld gang med at aflede vand fra fodboldbanen. De gravede kanaler nedenfor skrænten og det gjorde, at der blev en stor vandpyt.

Pigerne var oprørte over noget og det opdagede jeg. Samtidig ringer det ind og jeg fanger en dreng og en pige som håndgribeligt går på hinanden. Jeg beder dem om at følge med mig til den grønne sofa hvor vi uforstyrret kan snakke sammen. De er begge to oprørte og jeg bekræfter deres følelser. Derefter vil jeg at de fortæller sin egen virkelighed af hændelsen.

Her var jeg meget opmærksom på at de ikke må afbryde hinanden. Vi bliver enige om, hvem der skal begynde og at de skal lytte til hinanden. Det eneste jeg gjorde var at se til at de overholdt etikken og lyttede færdigt til den som fortalte. De gjorde det utrolig godt.

Drengene ville have vandet væk således at de kunne spille fodbold og pigerne var oprevne over vandpytten, som de små børn skulle kunne drukne i. Jeg spurgte, hvordan de kunne løse dette her problem således at alle ville blive tilfreds. De løste det på en utrolig god måde.

Inden næste frikvarter fortalte de sine kammerater, hvad de var kommet frem til. Så når det blev frikvarter forsynede både drengene og pigerne sig med spande og skovle. De gik sammen ned til vandpytten, hvor de begyndte et fint samarbejde med at bære vandet væk til kanten af marken. Alle var meget tilfredse bagefter. Denne episode har gjort et stort indtryk på mig og hvor vigtigt det er, at løse en konflikt, hvor børnene føler sig sikre og tør at vise, hvad de tænker og føler.

I årenes løb har jeg været i kontakt med mange børn og ved at lære mig at forstå hvordan "hvert" barn fungerer, så har det været vigtigt for mig at skabe en god kontakt og tillid til barnet og forældrene.

Jeg havde en dreng som tog meget energi fra mig, men ved at jeg mødte ham med forståelse og opmuntre ham i han læring og give meget ros, fik vi tillid og tryghed til hinanden.

Jeg har brugt typologien og ud fra den fandt han sin egen indlæringsmåde. Vi arbejdede med emnet dinosaurer og alle børnene skulle vælge en i en af de bøger vi havde og skrive om den.

Jeg så med det samme at det ikke passede ham. Han havde selv et forslag til, hvordan han ville arbejde og jeg synes det var helt OK.

Han var på internettet og fandt spændende billeder af dinosaurer som han downloadede og printede ud. Så havde han en hel masse spørgsmål som han ville have svar på. Sammen gennemgik vi forskellige tekster og jeg understregede kun de fakta, han var interesseret i. Dette gjorde at han med stor glæde gik ind til sit arbejde og det gav et godt resultat. Men det vigtigste var at han var tilfreds og det var han.

I dag har jeg så pigen som Tarja har gjort et utrolig godt arbejde med. I begyndelsen vendte hun tilbage til sit råben/uro og vrede. Her fik jeg mulighed for at bruge det røde og grønne. Det var vigtigt at beholde roen og det gjorde at hun snart fandt ud af, hvordan det fungerer når man går i første klasse.

Det er også vigtigt at hun mærker, at jeg har en kommunikation med hendes mor, om hvordan det går for hende.

Pigen har et stort behov for at vide hvorledes hendes dag ser ud og bliver der lidt turbulens i gruppen, så kommer hun ind i en fase, hvor hun taber humøret.

Sidste uge havde jeg en refleksion med alle første klasserne.

Vi har en vanskelig situation når jeg skal høre hvert barn i lektien.

Børnene er dygtige og de kan arbejde selvstændigt, men de tager sig friheder med at gå rundt og forstyrre hinanden. Jeg fortæller, hvordan jeg oplever hver især og børnene genkendte sig selv i det jeg sagde.

Børnene skulle reflektere over det jeg havde sagt og de skulle reflektere over hvordan de var og hvordan vi skulle have det således at alle havde det godt. I fællesskab kom vi frem til at jeg skulle indsætte en billedtime og alle var enige om at de kunne tage ansvar for det.

Jeg skulle således kunne nå at høre hvert barn i læse lektien og gennemgå den nye lektie.

Da vi er færdige med at reflektere, kommer pigen hen til mig og siger, at det var godt at du fortalte mig at jeg er begyndt at skribe igen. Nu vil jeg tænke over det og forsøge at lade være med at blive så vred. Jeg fik en herlig følelse da hun tog refleksionen til sig og at hun virkelig ville tænke over sit humør.

Selv er jeg lidt af et humørmenneske og når jeg ikke er rigtig tilfreds med mig selv eller ikke når at planlægge ordentligt, så taber jeg fokus. Dette kan spejle sig i børnene. Når jeg opdager det, så tager jeg fat i det og der kommer noget godt ud af det. Som f.eks. den refleksion jeg havde sidst. Børnene passede sine arbejdsopgaver, helt opslugte og hvert barn fik sin egen tid sammen med mig.

Tarja og jeg har en lille gruppe sammen. Min rolle som samtaleleder har været at dokumentere og læse referat fra foregående refleksion. I år har vi bestemt os for at skiftes til at være samtaleleder og den der tager dokumentation. Som samtaleleder er jeg mere den lyttende og jeg synes det kan være svært at stille spørgsmål. Hvornår skal jeg stille spørgsmål? Hvilke spørgsmål får personen til at gå dybere i sine tanker? Ja det er ikke let hvis jeg skal være aktiv lyttende og samtidig dukker disse spørgsmål op i mit hoved. Det er godt at være to, da vi bagefter kan reflektere sammen om, hvordan det gik og hvordan det føltes. Hvad var godt og hvad skal jeg/vi tænke på til næste gang. Ja, dette var noget af det jeg gør brug af; refleksion, typologi, barometeret det røde og grønne, at skabe kontakt og tillid.

Du bad mig og at uddybe lidt mere, så jeg vil fortælle lidt mere om drengen

Denne dreng har jeg haft siden han var 6 år og gik i børnehaveklasse. I slutningen af den anden termin, forlod jeg børnehaveklassen og begyndte at arbejde med 1. - 3. klasserne. Drengen havde bundet sig til mig og syntes at jeg skulle komme tilbage i børnehaveklassen.

Men det var nu ikke så enkelt og tiden gik og inden længe begyndte han i 1. klasse. Det viste sig lidt efter lidt at han havde læse- og skriveproblemer og at hans motoriske evner ikke var gode, men han var rapkæftet. Der kunne komme en hel del grove ord som ikke altid var så let at håndtere.

Jeg har haft mange samtaler med ham gennem alle årene indtil 3. klasse. Da vi var to lærere i klassen fik jeg en mulighed for at arbejde ekstra med ham. Denne tid var både værdifuld og lærerig.

Da han var en udadtil reagerende dreng, men stadigvæk meget blød, så lærte jeg hurtigt, hvordan jeg bedst kunne møde ham. En overgang følte det som om man fedtede for ham, når man lokkede til det meste, når det gjaldt skolearbejde og relationen til kammeraterne.

Da jeg mærkede at han begyndte at få tillid til mig så kunne jeg stramme lidt op om ham og få ham til at lave sit skolearbejde. Selv havde han mange gode ideer om, hvordan han ville gøre det. Hvis det var indenfor rammerne for skolearbejdet så syntes jeg at det var helt OK at han fik lov til at gøre det på sin egen måde.

Vi snakkede meget om følelser og han var en oplyst dreng og havde mange funderinger over sådan noget børn måske ikke behøver at vide.

Vore refleksioner blev bedre og bedre gennem årene og jeg blev en vigtig person for ham. Jeg havde også en god relation til hans forældre og det så drengen med et glimt i øjet og spillede lidt ekstra op en gang imellem. Ja denne dreng var en rigtig artist og ville ses og høres. Alt hvad der skete omkring ham var andres fejl. Han var sårbar og tog det meget hårdt når de andre sagde, at det var hans skyld. Han var endda en vægter og ville være overalt og hjælpe til på sin måde, men desværre blev hans hjælpsomhed fejlfortolket og det kunne gå galt.

Hvad gjorde jeg for at nærme mig denne dreng? Jeg overøste ham med ros når han havde lavet et godt stykke arbejde eller når han var en god kammerat. Han fik også lov til at fortælle hvordan det føltes når han havde gjort noget godt. Det var vigtigt at give ham et billede af, hvor godt han havde handlet.

Det var en måde at få en god kontakt til ham og jeg viste ham tydeligt, at jeg syntes om ham, men ikke det han gjorde. Jeg lærte mig helt enkelt igennem typologien at nå ind til drengen på en god måde. Jeg var nødt til at være fleksibel og tænke over; hvordan når jeg ind til ham i dag, når han er i et andet humør end i går; Ja det var en balancegang og arbejdet med denne dreng krævede megen tålmodighed, som stadig sidder varmt i mit hjerte.

Hvordan arbejder jeg med refleksion blandt børn

Samlingerne er vigtige for børnene, at jeg spørger ind til dem om hvordan de har det og om de har noget at fortælle. Vi går cirklen rundt så alle børnene har mulighed for at komme til ords. De andre børn skal lytte aktivt, ikke afbryde og ikke komme frem med sit eget. Hvis de derimod har spørgsmål så må de gerne stille dem.

En gang imellem har jeg et emne der skal løftes f.eks.; Hvordan får vi arbejdsro i klassen? Hvad er en god kammerat for dig? Hvad vil du at vi skal gøre for hinanden således at alle har det godt? Disse spørgsmål kommer regelmæssigt op fordi gruppen er lidt livlig og vi har et meget trangt klasseværelse hvor alle sidder meget tæt på hinanden.

Jeg er meget opmærksom på at det er VIGTIGT AT LYTTE til hinanden. Alle kan snakke mens det er sværere at lytte. En herlig kommentar fra et af børnene var: "Ja det er derfor vi har fået to øre og en mund".

At få børn derhen hvor man vil er, at skabe en god kontakt med hver og en. Ikke altid så let men det er vigtigt, at vise, at jeg synes om dem og at løfte noget positivt fra hver og en. Vigtigt at de får øjnene op for hinandens positive sider og også stærke sider. Alle børn har forskellige færdigheder, en del læser godt andre skriver godt, mens andre har en god fantasi og leger godt. Vi er alle forskellige og hvis børnene ved at de er gode nok som de er, og at de kan hjælpe hinanden med lige det de kan, vokser de i deres forskellige roller.

Vertificeret af
Equilibrio 2008

Lars Rokkjær
CEO / Chairman / Founder